

Putin om den russiske historie (2021)

[Kilde 1.1: Putin om den russiske historie \(2021\) | Rusland – nye og gamle fortællinger \(systeme.dk, 2022\)](#)

Ruslands præsident, Vladimir Putin, har ved flere lejligheder udlagt den tidlige russiske historie og kædet den sammen med nutidige begivenheder. Putin har således brugt udvalgte sider af historien som et argument for bestemte nutidige politiske beslutninger.

I denne artikel fra juli 2021 skriver Putin om de historiske bånd, som binder russere og ukrainere sammen, og som i Putins udlægning gør disse to – og flere – folkeslag til en historisk forbundet enhed, som ikke lader sig adskille. Herved placerer Putins artikel sig i centrum af diskussionen om Ukraines selvbestemmelsesret og russiske interesser i Ukraine.

Russere, ukrainere og hviderussere er alle efterkommere af oldtidens Rus, som var den største stat i Europa. Slaviske og andre stammer på tværs af det store territorium – fra Ladoga, Novgorod og Pskov (: tre områdebetegnelser i dagens nordvestlige Rusland) til Kiev og Tjernihiv (: byer i Ukraine) – var bundet sammen af ét sprog (som vi nu omtaler som oldrussisk), økonomiske bånd (...) og den ortodokse tro. Det åndelige valg, der blev truffet af Vladimir den Store, som både var prins af Novgorod og storfyrste i Kiev, bestemmer stadig stort set vores trosforhold i dag.

Tronen i Kiev havde en dominerende stilling i det gamle Rus. Dette havde været skik siden slutningen af 800-tallet. (...)

Vigtigst af alt talte folk både i de vestlige og østlige russiske lande det samme sprog. Deres tro var ortodoks. (...)

[I 1400-tallets sidste halvdel] blev Moskva centrum for det gamle russiske område og fortsatte de gamle russiske traditioner. Moskva-fyrster (...) begyndte at samle de russiske lande. (...)

Navnet "Ukraine" blev oftest brugt i betydningen fra det gamle russiske ord "okraina" (: periferi), som findes i skriftlige kilder fra 1100-tallet med henvisning til forskellige grænseregioner. Og ordet "ukrainsk", at dømme efter arkivdokumenter, refererede oprindeligt til grænsevagter, der beskyttede de ydre grænser. (...)

[Folk fra det ukrainske område] var på mange måder med til at opbygge et stort fælles land - både stat, kultur og videnskab. De deltog i udforskningen og udviklingen af Ural, Sibirien, Kaukasus og Fjernøsten. I øvrigt havde de indfødte i Ukraine i Sovjetperioden store, herunder de højeste, poster i ledelsen af Sovjetunionen. Det er tilstrækkeligt her at nævne, at Nikita Khrusjtjov og Leonid Bresjnev, som begge havde rødder i Ukraine, ledede Sovjetunionens kommunistiske parti i næsten 30 år.

I anden halvdel af 1700 -tallet, efter krigene med Det Osmanniske Rige, inkorporerede Rusland Krim og landene i Sortehavsregionen. (...)

Indlemmelsen af de vestlige russiske lande i den enkelte stat var ikke kun et resultat af politiske og diplomatiske beslutninger. Det blev understreget af den fælles tro, fælles kulturelle traditioner, og - jeg vil gerne understrege det igen – sproglig lighed. (...)

Mange århundreders fragmentering og bosætning i forskellige stater medførte naturligvis regionale sproglige særegenheder, hvilket resulterede i fremkomsten af dialekter. Folkesproget berigede det litterære sprog. (...)

[I 1800-tallets sidste halvdel] begyndte ideen om et ukrainsk folk som en nation adskilt fra russerne at danne og vinde indpas. (...) Da der ikke var noget historisk grundlag – og ikke kunne have været noget, blev denne nationale ide underbygget af alle mulige løsrevne påstande, og man gik så langt som til at hævde, at ukrainerne udgjorde det sande slaviske folkeslag, og russerne, moskovitterne, ikke var en del af dette slaviske folk. Sådanne

"hypoteser" blev i stigende grad brugt til politiske formål som et redskab til rivalisering mellem europæiske stater. (...)

Vi respekterer det ukrainske sprog og traditioner. Vi respekterer ukrainernes ønske om at se deres land frit, sikkert og velstående.

Jeg er overbevist om, at ægte suverænitet i Ukraine kun er mulig i partnerskab med Rusland. Vores åndelige, menneskelige og civilisatoriske bånd er dannet gennem århundreder og har deres oprindelse i de samme kilder, de er blevet hærdet af fælles prøvelser, præstationer og sejre. Vores slægtskab er blevet overført fra generation til generation. Det er i hjerterne og i erindringen om mennesker, der har levet i det moderne Rusland og Ukraine, i blodsåndene, der forener millioner af vores familier. Sammen har vi altid været og vil være mange gange stærkere og mere succesrige. For vi er ét folk.

Vladimir Putin: "On the Historical Unity of Russians and Ukrainians", 12. juli 2021. en.kremlin.ru

Oversættelse af Poul Steiner Jensen

Arbejdsspørgsmål

- Giv eksempler fra Putins artikel, som ud fra en historisk synsvinkel kan begrunde, at Rusland og Ukraine har noget til fælles?
- Hvilke nutidige konklusioner drager Putin som følge af den historiske forbundethed?
- Diskutér, hvorvidt Putins konklusioner er rimelige. Hvilke konsekvenser har Putins artikel i den nutidige virkelighed?